

คำนำ

คู่มือการจัดการความรู้ในกระบวนการแนะแนวการศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อ 1) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) แบ่งปันประสบการณ์ และ 3) หาแนวปฏิบัติที่ดีในการแนะแนวและประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษา

การจัดการความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ กระบวนการจัดการความรู้ในครั้งนี้ ได้จากวิธีการถ่ายทอดประสบการณ์การแนะแนวการประชาสัมพันธ์ และการรับสมัครนักศึกษาจากการปฏิบัติจริง ส่งผลให้เกิดความสำเร็จและนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดีที่เกิดการปฏิบัติงาน และเห็นผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย การจัดการความรู้จากการปฏิบัติงาน ได้ดำเนินการจากผู้มีประสบการณ์ตรง ประกอบด้วย อาจารย์แนะแนวจากสาขาวิชา เจ้าหน้าที่ประจำคณะ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายรับสมัครนักศึกษาจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

ประโยชน์จากการจัดการความรู้ในครั้งนี้ ทีมผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงเป็นประโยชน์ต่อการนำเสนอแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อนำไปสู่การนำไปปฏิบัติงานจริงต่อการแนะแนว ประชาสัมพันธ์ และการรับสมัครนักศึกษา สำหรับผู้สนใจทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนหน่วยงานที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้นำไปเผยแพร่เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ขอขอบคุณทีมแนะแนวประชาสัมพันธ์ของทุกสาขาวิชาที่ให้ความร่วมมือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์อันมีค่านี้เพื่อนำไปสร้างเป็นแนวปฏิบัติที่ดีและเพื่อปรับปรุงงานในอนาคตต่อไป

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มิถุนายน 2559

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1 คำนำ.....	1
2 สารบัญ.....	2
3 บทสรุปผู้บริหาร.....	3
4 บทที่ 1.....	5
5 บทที่ 2.....	7
6 บทที่ 3.....	16
7 บทที่ 4.....	17
8 คณะดำเนินการ.....	23
9 เอกสารอ้างอิง.....	24
10 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ.....	26
11 ระบบและกลไกการจัดการความรู้.....	27

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านการผลิตบัณฑิต ที่รวมไปถึงการแนะแนว ประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิต โดยมีคณะและสาขาเป็นเครือข่ายการออกแนะแนวประชาสัมพันธ์

การจัดการความรู้เรื่องการแนะแนวประชาสัมพันธ์รับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประจำปีการศึกษา 2558 ซึ่งทำต่อเนื่องมาจากปีการศึกษา 2557 เพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และเผยแพร่ต่อหน่วยงานที่สนใจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามเครือข่ายต่างสถาบันการศึกษา

การจัดการความรู้ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ 3) เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการแนะแนวและประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษา และ 4) เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชน และเครือข่ายทางการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) อาจารย์ประจำสาขาวิชา 2) เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชา และ 3) เจ้าหน้าที่ฝ่ายรับสมัครนักศึกษาสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

สาระสำคัญที่ได้จากการจัดการความรู้ มีดังนี้

- 1) การแนะแนวประชาสัมพันธ์ร่วมกับโครงการบริการวิชาการ
- 2) สาขาออกแนะแนวประชาสัมพันธ์ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนได้ข้อมูลเชิงลึก

3) เอกสารประชาสัมพันธ์ควรมีช่องทางให้ผู้สนใจสามารถเข้ามาติดต่อประสานงานได้มากกว่า 1 ช่องทางและสามารถเข้าถึงอาจารย์ประจำสาขาหรือผู้บริหารได้

4) ปรับระบบการรับสมัครนักศึกษาให้สามารถแนบเอกสารใบรายงานผลการศึกษา หรือใบที่แสดงความสามารถพิเศษ เพื่อให้สาขาพิจารณาได้ด้วยตนเองทันที

5) จัดสรรงบประมาณเพื่อแนะนำประชาสัมพันธ์ระหว่างสิ้นปีงบประมาณได้

6) สาขามาพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับนักศึกษาที่กำลังรอสมัครที่สำนักส่งเสริมวิชาการ

7) คณะควรกระจายการจัดสรรงบประมาณให้สาขาออกแนะนำและประชาสัมพันธ์เชิงรุกได้

บทที่ 1

ความสำคัญและความเป็นมา

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เป็นหน่วยงานหลักทำหน้าที่ประสานงานและให้บริการด้านการผลิตบัณฑิตของคณะและหน่วยงานภายนอก ทั้งนี้ พันธกิจในการให้บริการและการประสานงานเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่สำคัญในการดำเนินการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย นักเรียน โรงเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ บุคลากรในมหาวิทยาลัย ผลสำเร็จของการให้บริหารคือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ การแนะนำและการประชาสัมพันธ์การรับสมัครเป็นกลไกสำคัญในการได้มาซึ่งนักศึกษาให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ภายในคุณสมบัติ และประกาศที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ รวมไปถึงวิธีการบริหารจัดการให้นักเรียนที่กลายมาเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสามารถเรียนในสาขาวิชาที่สมัครไว้จนสำเร็จ การศึกษาเป็นบัณฑิตออกไปปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ

นโยบายที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนในทุกภูมิภาคให้ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น อีกทั้งเป็นการสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล ในการที่จะกระจายโอกาสให้เยาวชนในทุกภูมิภาคได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ปัจจุบัน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนผู้ปกครองมี

ทางเลือกมากมาย ในการเลือกศึกษาต่อในคณะ/สาขาวิชาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนซึ่งมีจำนวนมากทำให้เกิดภาวะการแข่งขันในการใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ เพื่อโน้มน้าวให้นักเรียน นักศึกษา และ ผู้ปกครองตัดสินใจเลือกสมัครเข้าศึกษาในสถาบันนั้น ๆ การแนะนำการศึกษาที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรงเป็นวิธีการประชาสัมพันธ์หนึ่งที่จะทำให้นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนอาจารย์แนะนำรับทราบ ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในสถาบันนั้นต่อไปอย่างมีความสุขและเชื่อมั่นในสถาบันการศึกษานั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

การจัดการความรู้ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- 2) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์
- 3) เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการแนะนำและประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษา
- 4) เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชน และเครือข่ายทางการศึกษา

1.3 กรอบเวลา

มิถุนายน 2559

1.4 ผู้รับผิดชอบกิจกรรม

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทที่ 2

งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดการความรู้เป็นกระบวนการ (Process) ที่ดำเนินการร่วมกัน โดยผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานย่อยขององค์กร เพื่อสร้างและใช้ความรู้ในการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นกว่าเดิม การจัดการความรู้ใน ความหมายนี้จึงเป็นกิจกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ไม่ใช่กิจกรรมของ นักวิชาการหรือนักทฤษฎี แต่นักวิชาการหรือนักทฤษฎีอาจเป็นประโยชน์ ในฐานะแหล่งความรู้ (Resource Person) การจัดการความรู้เป็นกระบวนการ ที่เป็นวงจรต่อเนื่อง เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เป้าหมาย คือ การพัฒนางานและพัฒนาคน โดยมีความรู้เป็นเครื่องมือ มี กระบวนการจัดการ ความรู้เป็นเครื่องมือ “การจัดการความรู้ เป็นเครื่องมือไม่ใช่เป้าหมาย”

2.1 หลักการจัดการความรู้

มีหลักการสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

2.1.1 ให้คนหลากหลายทักษะ หลากหลายวิธีคิด ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ การจัดการความรู้ที่มีพลังต้องทำโดยคนที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน มีความเชื่อหรือวิธีคิดแตกต่างกัน (แต่มีจุดรวมพลังคือ มีเป้าหมายอยู่ที่งานด้วยกัน) ถ้ากลุ่มที่ดำเนินการจัดการความรู้ ประกอบด้วยคนที่คิดเหมือน ๆ กัน การจัดการความรู้จะไม่มีพลัง ในการจัดการความรู้ความ

แตกต่างกันหลากหลาย (Heterogeneity) มีคุณค่ามากกว่าความเหมือน (homogeneity)

2.1.2 ร่วมกันพัฒนาวิธีทำงานในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อบรรลุ ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้หรือฝันว่าจะได้ในการจัดการสมัยใหม่

ประสิทธิภาพประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

ก. การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ซึ่งอาจ เป็นความต้องการของลูกค้า ความต้องการของสังคม หรือความต้องการที่ กำหนดโดยผู้บริหารองค์กร

ข. นวัตกรรม (Innovation) ซึ่งอาจเป็นนวัตกรรมด้านผลิต ภัณฑ์ใหม่ๆ หรือวิธีการใหม่ๆ ก็ได้

ค. ขีดความสามารถ (Competency) ของข้าราชการและของ องค์กร

ง. ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการทำงาน

2.1.3 ทดลองและเรียนรู้ เนื่องจากกิจกรรมการจัดการความรู้เป็น กิจกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งหมายความว่าต้องคิดแบบ “หลุดโลก” จึงต้องมีวิธี ดึงกลับมาสู่ความเป็นจริงในโลก หรือในสังคมโดยการทดลองทำเพียง น้อยๆ ซึ่งถ้าล้มเหลวก็ก่อผลเสียหายไม่มากนัก ถ้าได้ผลไม่ดีก็ยกเลิก ความคิดนั้น ถ้าได้ผลดีจึงขยายการทดลองเป็นทำมากขึ้น จนในที่สุดขยาย เป็นวิธีทำงานแบบใหม่ หรือได้ Best Practice ใหม่ นั่นเอง

2.1.4 นำเข้าความรู้จากภายนอกอย่างเหมาะสม โดยต้องถือ ว่าความรู้จากภายนอกยังเป็นความรู้ที่ยัง “ดิบ” อยู่ ต้องเอามาทำให้ “สุก” ให้พร้อมใช้ในบริบทของเรา โดยการเติมความรู้เชิงบริบทลงไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการความรู้ในหน่วยงานราชการ

การดำเนินการจัดการความรู้ในหน่วยราชการควรใช้หลักการ “พลังสาม รวมเป็นหนึ่งเดียว” (1) ใช้พลังของระบบ “ราชการประจำ” ซึ่งมีการทำงานตามกฎระเบียบ มีรูปแบบที่ชัดเจน (2) ใช้พลังของ “ระบบแห่งความสร้างสรรค์” มีการทดลองรูปแบบใหม่ๆ ของการทำงานเป็น project team ทำงานมุ่งเป้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ภายใต้แนวคิดของ “ระบบที่ซับซ้อนและปรับตัว” (complex-adaptive system) และ (3) ใช้พลังสร้างสรรค์ที่มีอยู่แล้วภายในองค์กร ในรูปของการรวมตัวกันเอง เป็นกลุ่มเชื่อมโยงกับระบบราชการประจำและระบบแห่งการสร้างสรรค์ เน้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนา best practices จากการเรียนรู้จากการทำงานภายในองค์กรและจากการ “ตรวจจับ” (capture) ความรู้จากภายนอกองค์กรเอามาปรับใช้ในการทำงาน

2.3 รูปแบบ (โมเดล) จัดการความรู้อย่างง่าย

หลักการสำคัญที่สุดในการดำเนินการจัดการความรู้ คือ ต้องดำเนินการอย่างง่ายที่สุด ไม่เน้นการใช้เครื่องมือหรือยุ่งยากเริ่มจากกิจกรรมดีๆ เช่น best practice, กิจกรรมกลุ่มสร้างสรรค์ในงานประจำที่มีอยู่แล้วภายในหน่วยงานหรือองค์กร นำมาจัดการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิช่วยกระตุ้นและมี “คุณอำนวย” ช่วยตั้งคำถามเพื่อให้กลุ่มเหล่านั้นนำเสนอกิจกรรมของตนอย่างมีชีวิตชีวาและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ทรงพลัง

ตัวอย่างคำถาม เช่น

1. มีใครหรือเหตุการณ์ใดที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนางานจนเกิด best practice อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในช่วงเวลาของการพัฒนาดังกล่าวใครบ้างเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมอย่างไร เกิดกระบวนการอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จ ความยากลำบากที่ต้องเผชิญคืออะไรบ้าง ได้ เอาชนะอุปสรรคนั้นอย่างไร
2. ใช้ความรู้อะไรบ้างในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว เอาความรู้เหล่านั้นมาจากไหน
3. มีแผนจะทำให้ดียิ่งขึ้นอย่างไร ต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง
4. คิดว่ามีหน่วยงานใดบ้างที่น่าจะเรียนรู้จากกิจกรรมของกลุ่มของท่านได้
5. มีความรู้อะไรบ้างที่พร้อมจะแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานอื่นภายในองค์กร การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นหัวใจของการจัดการความรู้การจัดการบรรยากาศและเครื่องอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถือเป็นการจัดการความรู้ทั้งสิ้น เช่น การส่งเสริมให้เกิดชุมชนนักปฏิบัติ (จัดการความรู้) หรือ CoP (Community of Practice) การจัดทำ Knowledge Portal ให้พนักงานสามารถเข้าถึงความรู้ภายในองค์กรและภายนอกองค์กรได้อย่างสะดวกผ่านทางวิธีการด้านอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

กระบวนการแนะแนว ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ช่องทางที่จะใช้ ความสามารถของตนที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุด รู้จักเลือก หรือตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ อย่างฉลาดมีเหตุผล และถูกต้อง งานแนะแนวมีบทบาทที่สำคัญ ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเปิดโอกาสให้เลือกวิชาเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนใน ด้านการศึกษาเล่าเรียน เช่น การเลือกโครงการเรียนให้มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม ให้มีความรู้จักผูกพันกับท้องถิ่นของตน ตลอดจนสามารถเลือกอาชีพ และวิถีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข (มะเตือ เสมอ อ่าง ถึงใน ศรารวรรณ์ ศิริพันธ์ 2544, หน้า 17) ดังนั้นแนวทางการเลือกอาชีพกับแผนการเรียน จึงเป็นเรื่องที่สอดคล้องกัน เมื่อนักเรียนมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพใดแล้ว นักเรียนก็มักจะคิดว่าอาชีพนั้นต้องการความถนัดทางใด เพื่อที่จะให้เป็นไปได้ นักเรียนก็ต้องเลือกเรียนสาขาวิชาที่ตรงกับอาชีพนั้น ๆ และพยายามเข้าเรียนในโรงเรียนที่ดี การแนะแนวโดยมีผู้ทำการแนะแนวก็คือ อาจารย์ที่ปรึกษา หรือ อาจารย์แนะแนว ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะแนวทาง ในกระบวนการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อให้กับนักศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รู้แนวทางที่จะใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม รู้จักเลือกตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างฉลาดถูกต้อง และมีเหตุผล เช่น การช่วยแนะแนวในการเลือกวิชาเรียน สถานที่เรียน การช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ การคบเพื่อนและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง (ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์ 2538, บทคัดย่อ 5-7)

Baldrige (อ้างถึงในศรารวรรณ์ ศิริพันธ์ 2544, 16) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อธิบายโอกาสการศึกษาต่อของนักเรียน ดังนี้ 1. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี ก็จะส่งผลให้นักเรียน มีโอกาสในการเรียนต่อที่มากขึ้นได้ กล่าวคือ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี บิดา มารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติและอยู่ในกลุ่มคนชั้นสูง จะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากที่จะ ศึกษาต่อตลอดจนมีฐานะที่เอื้ออำนวยให้สามารถเรียนต่อได้ 2. นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาในการเรียนต่อที่มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าเรียนต่อยังใช้ระบบการสอบแข่งขัน ดังนั้น ระดับสติปัญญาของนักเรียนจึงมีส่วนเกี่ยวข้อง 3. นักเรียนที่มีภูมิฐานะอยู่ในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจาก จากประสบการณ์ทางการศึกษาจะพบว่าในเมืองใหญ่ ๆ มีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่มากกว่ารวมทั้งสาธารณูปโภค ระบบการสื่อสารต่าง ๆ ที่ดีกว่าจึงทำให้มีโอกาสทางการศึกษาที่ไม่ เท่ากัน 4. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจใน การเรียนต่อในระดับที่สูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคมด้วย ดังนั้น ผู้ปกครองจะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อโอกาสในการศึกษาต่อนั้นมีหลายด้าน จากการศึกษางานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ในหลายสถาบัน จากผลการวิจัย พบว่า นอกจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่มีผลต่อโอกาสการศึกษาต่อ เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม สถานภาพทางครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในทุก ๆ ด้านต่อโอกาส

การศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาทำให้นักศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อไม่เท่าเทียมกัน จึงมีการ พุดถึงความเสมอภาคในการศึกษาต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะความแตกต่างด้านเศรษฐกิจ และสังคมของแต่ละครอบครัวของเด็กแต่ละท้องถิ่นที่ทำให้มีความแตกต่างกันโดยเด็กที่อยู่ในเมืองกับเด็กในชนบทที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ทั้งที่รัฐบาล มีความพยายามที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางในทุกระดับ

ฮูล (Houle 1961, หน้า 15 – 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ใน สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่แตกต่างกันโดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ (1) มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะต้องการ เพิ่มพูนความรู้ทักษะด้านวิชาชีพ (2) มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อจัดความเหงา (3) มาเรียนเพราะ 31 ต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรัก เรียนต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด โรเซนเบิร์กและคนอื่น ๆ (Rosenberg and others 1970, หน้า 215 - 216) ได้ศึกษา รวบรวมค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผล ปรากฏว่า ค่านิยมที่สำคัญมีได้อยู่ที่การมีรายได้ดีและเกียรติภูมิสูงเท่านั้น แต่อยู่ที่ความ พอใจด้านอื่น ๆ อีก ซึ่งรวบรวมได้ 9 ประการ คือ 1. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความถนัดพิเศษ 2. เป็นงานที่มีรายได้

ดี 3. เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับวัตถุสิ่งของ
 4. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้เต็มที่ 5. ทำให้มีเกียรติ
 และสถานภาพทางสังคมสูง 6. มีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัย 7. เปิดโอกาสให้
 มีอิสระอย่างเต็มที่ 8. เปิดโอกาสให้ใช้ภาวะผู้นำ 9. เปิดโอกาสให้ได้
 ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ

เพาเวลล์และบลูม (Powell and Bloom 1971, หน้า 528) ได้
 ศึกษาเหตุผลในการ พิจารณาเลือกอาชีพของนักศึกษา จำนวน 924 คน
 จากหลายมลรัฐในสหรัฐ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงตัดสินใจเลือกอาชีพ
 ด้วยตนเองเหมือนกัน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกอาชีพของนักศึกษา
 ชาย ได้แก่ บิดา คนรู้จักคุ้นเคย ญาติ ครู เพื่อน มารดา พระ และแพทย์
 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาหญิง ได้แก่ คนรู้จักคุ้นเคย มารดา ญาติ ครู
 เพื่อน บิดา พระ และแพทย์ ตามลำดับ องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการ
 เลือกอาชีพ ได้แก่ รายได้ ความเพลิดเพลิน ความสนใจ ความมั่นคง
 ปลอดภัย โอกาสก้าวหน้าและความพึง พอใจ ตามลำดับ ส่วนชื่อเสียง
 ประเภทของงานและความสำเร็จมีความสำคัญรองลงไป โบเชียร์
 (Boshier 1971, หน้า 3 -26) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่
 โดยแบ่งเหตุผลใจเป็น 14 ด้าน คือ 1. เหตุจูงใจด้านความต้องการ
 ช่วยเหลือสังคม 2. เหตุจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม 3. เหตุจูงใจด้านการ
 เพิ่มพูนความรู้ตามการชี้แนะของผู้อื่น 4. เหตุจูงใจด้านประเทืองปัญญา
 5. เหตุจูงใจด้านเพื่อเพิ่มพูนด้านความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้แนะของผู้อื่น
 6. เหตุจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม 7. เหตุจูงใจด้านเตรียมตัว
 ทางด้านการศึกษา 8. เหตุจูงใจด้านความอยากรู้ทางวิชาการ 9. เหตุจูงใจ

ด้านการทดแทนทางสังคม 10. เหตุจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม 11. เหตุจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์ 12. เหตุจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย 13. เหตุจูงใจด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น 14. เหตุจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใหญ่เข้าเรียนด้วยเหตุจูงใจที่ต่างกัน และตัวแปรด้านอายุ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจเหล่านี้ด้วย

มอร์สตัน และสมาร์ท (Morstain and Smart 1974, หน้า 83 - 89) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้าเรียนในสถานศึกษาพบว่า ผู้มีอายุน้อยจะมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ส่วนเพศชายมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการมีความรู้เป็นสำคัญ กล่าวโดยสรุปเหตุจูงใจในการเรียนของผู้ใหญ่นั้น แบ่งได้เป็นหลายประการ หลายด้าน หลายประเภทโดยเฉพาะ อาจแบ่งกว้าง ๆ ได้ 6 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น 2. ด้านการประกอบอาชีพ 3. ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น 4. ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ 5. ด้านการเรียนเพื่อรู้ 6. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้คน 33 ลีออน (Lyon 1977, หน้า 1269) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านประสบการณ์เหตุจูงใจและบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้ว จำนวน 82 คน กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจ จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เลือกอาชีพไว้แล้วมีความคุ้นเคยกับอาชีพของบิดา

และต้องการมีอาชีพตามบิดามารดา ส่วนโมริ (1979, หน้า 174 - 176) ได้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลจูงใจให้นักศึกษาเป็นครู โดยศึกษากับนักศึกษาชาย หญิงในมหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 556 คน เป็นชาย 188 คน หญิง 368 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงเลือกเป็นครูเพราะมีเหตุจูงใจในด้านเศรษฐกิจและ ค่านิยมมากกว่านักศึกษาชาย และพบว่าเหตุจูงใจด้านทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูกับด้าน คุณค่าทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กัน เหตุจูงใจที่สำคัญที่สุดในการเลือกเป็นครูคือ อิทธิพลจากบุคคลภายนอกและจรรยาครู ผลการศึกษานี้แตกต่างจาก ผลการศึกษาของวิตเทนเนอร์ (Wittenauer 1980, หน้า 608) ซึ่งได้ศึกษาถึงความพอใจในงานและเหตุจูงใจ ในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย อินเดียน่าและมหาวิทยาลัยเปอร์ดู จำนวน 116 คน พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุ จูงใจ ในการเลือกคณะ คือ รายได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอกและการเลือกคณะอีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มี ความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการนำความรู้ไป ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ของสังคม และให้มีความก้าวหน้าทั้งด้านหน้าที่การงานและในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งนับเป็นเหตุจูงใจหลากหลายของความพยายามที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการจัดการความรู้

การจัดการความรู้กระบวนการรับนักศึกษาปีการศึกษา 2558
ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้

คณะกรรมการประชุมเพื่อกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้

3.1.1 กำหนดประเด็นการจัดการความรู้

3.1.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

3.1.3 กำหนดวัตถุประสงค์

3.2 กำหนดประเด็นการจัดการความรู้ ประกอบด้วย

การแนะแนวประชาสัมพันธ์รับนักศึกษา

3.3 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

3.3.1 อาจารย์

3.3.2 เจ้าหน้าที่ประจำคณะ

3.3.3 เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

3.4 กำหนดเครื่องมือจัดการความรู้

3.4.1 การสังเกต

3.4.2 การสัมภาษณ์

3.4.3 บัตรคะแนนสมดุล

3.5 กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ

3.5.1 รูปเล่มองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้

3.5.2 การเผยแพร่องค์ความรู้อย่างน้อย 1 ช่องทาง

บทที่ 4

ผลการจัดการความรู้

4.1 ผลสำเร็จจากการจัดการความรู้

4.1.1 การแนะนำร่วมกับโครงการบริการวิชาการ

เดิมการแนะนำเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คือการออกแนะนำตามโรงเรียน โดยขออนุญาตโรงเรียนหรือขออนุญาตผ่านอาจารย์แนะนำประจำโรงเรียน แต่หลายปีที่ผ่านมากลับพบว่า ภายใต้อสภาพการแข่งขันการแนะนำเพื่อหานักเรียนมาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่ความรุนแรงมากขึ้น แข่งขันกันด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทำให้โรงเรียนประสบปัญหาความซ้ำซ้อนการเข้าแนะนำของมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่วบเวลาเรียนของนักเรียน บางโรงเรียนจึงแก้ไขด้วยการจัดโครงการแนะนำประชาสัมพันธ์ หรือที่เรียกว่าตลาดแนะนำ แล้วเชิญหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมดังกล่าวอาจได้ผลในแง่การแก้ไขปัญหาด้านความซ้ำซ้อนของสถาบันอุดมศึกษาที่มักจะขอเข้าแนะนำไม่พร้อมกัน และเกิดความเหลื่อมล้ำด้านชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา บางสถาบันอุดมศึกษาอาจถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าแนะนำการศึกษาต่อ เนื่องจากมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงขอเข้าแนะนำในวันเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนก็มักจะอนุญาตให้สถาบันดังกล่าวก่อนเสมอ

ดังนั้น การบูรณาการกิจกรรม*การให้บริการวิชาการควบคู่กับการแนะนำประชาสัมพันธ์รับนักศึกษา* ได้รับความสนใจจากครูและ

นักเรียนมากกว่า การมีจุดมุ่งหมายเพื่อการแนะแนวเพียงอย่างเดียวอาจเนื่องมาจาก ครูและนักเรียนได้สัมผัสกับสิ่งที่เป็นรูปธรรมและเชื่อมโยงกับสาขาวิชาที่สนใจมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว และโรงเรียนมักให้ความสนใจและตอบรับให้สถาบันอุดมศึกษาเข้าบริการวิชาการมากกว่าที่น่าสนใจคือ มหาวิทยาลัยมีนโยบายให้คณะจัดโครงการบริการวิชาการ โดยนำองค์ความรู้ที่อาจารย์ทุกคนมีอยู่ในตัวลงสู่ชุมชน รวมถึงโรงเรียนและผู้ปกครองที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนด้วย จึงน่าจะได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าสมกับเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยด้วย

4.1.2 การออกแนะแนวควรเป็นอาจารย์ประจำสาขา

อาจารย์ประจำสาขาวิชาเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องการบริหารหลักสูตรเป็นอย่างดี เช่น อาชีพหลังสำเร็จการศึกษา แผนการเรียน การเทียบโอนรายวิชา การทำกิจกรรม เรื่องทุนการศึกษา เรื่องหอพัก หรือแม้แต่การดำเนินชีวิตในรอบรั้วมหาวิทยาลัย เป็นต้น การที่นักเรียนได้พูดคุยโดยตรงกับสาขาวิชา ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ การตัดสินใจจะมั่นคง ไม่เปลี่ยนใจในภายหลัง เพราะฉะนั้น การเตรียมตัวของอาจารย์แนะแนวจึงมีความสำคัญมาก รวมไปถึงเรื่องบุคลิกภาพ และต้องสามารถสื่อสารได้อย่างรู้เรื่อง พูดจาฉะฉาน

ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นคือ การไปแนะแนวร่วมกันกับส่วนกลางหลายๆ สาขาวิชา เวลาที่สาขาจะได้พูดคุยกับนักศึกษามีน้อยเพราะว่าไปกันหลายสาขา บางครั้งเกิดการเกรงใจซึ่งกันและกันไม่กล้าประชาสัมพันธ์สาขาตัวเองเต็มที่ เวลาประชาสัมพันธ์ก็จะพูดข้อมูลในส่วนกลางซึ่งเป็น

ข้อมูลเชิงกว้างไม่ลึกไปถึงสาขาจะทำให้ได้มุมมองภาพแบบรวม ๆ ไม่แน่ใจว่าจะตัดสินใจเลือกสาขาไหน

4.1.3 เอกสารประชาสัมพันธ์

เอกสารประชาสัมพันธ์ควรมีช่องทางการติดต่อเพื่อประสานงานโดยตรงกับอาจารย์ประจำสาขาวิชา หรือผู้บริหารของคณะ เพื่อสอบถามข้อมูลเชิงลึก และควรมีช่องทางการติดต่อประสานงานมากกว่า 1 ช่องทาง เช่น ทางเบอร์โทรศัพท์ ทางอีเมล ทางไลน์ เป็นต้น เนื่องจากเทคโนโลยีทางสารสนเทศกำลังเป็นเครื่องมือที่นักเรียนใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างกว้างขวาง

4.1.4 ปรับปรุงระบบการรับนักศึกษา

เว็บไซต์รับสมัครควรมีรายละเอียดในการแนะนำสาขา เช่น เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง และควรให้เบอร์ผู้เกี่ยวข้องหรือเบอร์อาจารย์ประจำสาขาวิชาไว้เพื่อให้ นักเรียนสามารถติดต่อถึงสาขาโดยตรงไม่ต้องผ่านส่วนกลาง และในระบบรับสมัครควรมีช่องทางให้นักเรียนสามารถแนบไฟล์ เช่น ใบแสดงผลการเรียน ใบแสดงความสามารถพิเศษต่าง ๆ ที่สามารถให้คณะหรือสาขาวิชาสามารถเข้าไปดูเพื่อพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเพื่อเป็นข้อมูลในการรับเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาของตนได้

4.1.5 จัดสรรงบประมาณเพื่อแนะนำประชาสัมพันธ์ระหว่างสิ้นปีงบประมาณ

เนื่องจากช่วงเวลาสำคัญในการออกแนะนำแนวทางการศึกษา เป็นช่วงเวลาที่กำลังจะสิ้นปีงบประมาณและอยู่ระหว่างการจัดทำงบประมาณ

ใหม่ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการดำเนินการ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา ช่องว่างดังกล่าว ฝ่ายแผนและงบประมาณควรเร่งดำเนินการจัดทำ งบประมาณให้เร็วขึ้น หรืออาจกั้นเงินหลัอมปีเพื่อให้สาขาสามารถนำไป บริหารจัดการเกี่ยวกับการแนะนำประชาสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่อง

4.1.6 สาขาสามารถมาพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับนักศึกษาที่ กำลังรอสมัครที่สำนักส่งเสริมวิชาการ

ในการรับสมัครนักศึกษาในแต่ละปีจะมีนักเรียนจำนวนมาก เช่น นักเรียนจากโรงเรียนคงคารามจะมากันเป็นกลุ่มโดยขออนุญาต ทางโรงเรียนเดินทางมาสมัคร หรือบางโรงเรียนให้รถตู้มาส่งเด็กนักเรียนที่ จะมาสมัคร ณ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน นักเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่รู้ว่าตัวเองถนัดเรียนอะไร สาขาใดเหมาะสมกับตัวเอง หรือยังไม่ทราบ รายละเอียดสาขาที่เปิดสอนอย่างลึกซึ้ง บางสาขาจะมารอนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลเชิงลึกแก่นักเรียน ทำ ให้นักเรียนสามารถตัดสินใจได้เลยในทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไป แนะนำประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียน

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่อาจนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดี และความสำเร็จได้อีก คือ ในการออกแนะนำประชาสัมพันธ์การรับ นักศึกษาควรมีของที่ระลึกไปฝากกับครูโรงเรียนมัธยมเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์อันดี หรือของรางวัลเพื่อร่วมกิจกรรมกับนักเรียนที่มาร่วม กิจกรรมแนะนำกับมหาวิทยาลัย

คุณลักษณะของอาจารย์แนะแนว

ควรต้องมีความรู้ในสาขาของตัวเองอย่างลึกซึ้งซึ่งรวมไปถึงสาขาอื่น ๆ เนื่องจากในการไปพบเด็กแต่ละครั้งต้องมีเด็กที่สนใจหลากหลายถ้ามีเด็กต้องการเรียนสาขาที่ไม่ใช่ในสาขาของตนก็ควรจะให้ข้อมูลในระดับเบื้องต้น หรือให้เบอร์โทรเจ้าของสาขาไว้กับนักเรียนได้ และที่สำคัญควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

รุ่นพี่แนะนำรุ่นน้อง

นักศึกษา กับนักเรียนเป็นคนที่อยู่ในวัยเดียวกันการพบปะพูดคุยในการแนะนำหรือการสื่อสารจะเข้าถึงกันได้ง่ายกว่าอาจารย์ ส่วนใหญ่ นักเรียนจะมีการติดต่อสื่อสารกันในทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ นอกเหนือจากพื้นที่ที่เราไม่สามารถออกไปแนะแนวได้ อาจให้แกนนำนักศึกษาในท้องถิ่นไปแนะแนวในโรงเรียนเก่าของตัวเอง เช่น นักเรียนที่มาจากทางยะลา นราธิวาส หรือนักเรียนจากทางเหนือช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยปิดเทอมจะเป็นช่วงที่โรงเรียนมัธยมยังเปิดเรียนนักศึกษาของเราสามารถที่จะเข้าแนะแนวให้กับรุ่นน้องได้โดยเราจะฝากเอกสารไปกับรถไฟหรือไปรษณีย์แล้วให้เด็กไปรับที่ปลายทาง

ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีอัตรานักศึกษาเกิน

แผนรับ

จากที่มีเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกันเองมีบางมหาวิทยาลัยที่มีนักเรียนมาสมัครจนเกินแผนไม่สามารถรับได้ อาจไปทำความร่วมมือและเชื่อมโปรแกรมการรับสมัครให้นักเรียนสามารถเข้าถึงได้

โดยสะดวกหรือเป็นทางเลือกหนึ่งให้นักเรียนสามารถสมัครเพิ่มเติมผ่านระบบการรับสมัครออนไลน์ได้เลย

การวางสื่อประชาสัมพันธ์

ความสำคัญของการต่อเนื่องการแนะนำประชาสัมพันธ์คือ มีเอกสารวางอยู่ทุกจุดตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นการสื่อสารให้ข้อมูลแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเป็นประจำ สร้างความคุ้นเคยแก่สายตาหรือความทรงจำของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

การให้โควตาพิเศษ

ควรกำหนดจำนวนโควตาที่จะให้แต่ละโรงเรียนอย่างชัดเจน อาจพิจารณาจากสถิติโรงเรียนที่มีนักเรียนมาเรียนที่มหาวิทยาลัยในรอบปีที่ผ่านมา

การจัด open house ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการเปิดบ้านโดยเชิญอาจารย์แนะแนว แกนนำนักศึกษาและผู้ปกครอง เพราะเป็นการแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยที่อาจารย์และตัวแทนนักเรียนได้มีโอกาสได้สัมผัสกับสถานที่จริงแล้วนำไปบอกกล่าวกับเพื่อนและผู้ปกครอง

ข้อมูลในการประสานกับทางโรงเรียน

ในการออกแนะแนวต้องดูกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน ที่ผ่านมากพบปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่เข้าฟังการแนะแนวไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เช่น สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประสานไปโรงเรียนอนุญาตให้เข้า

แต่กลุ่มนักเรียนที่เข้าฟังเป็นนักเรียนแผนกศิลป์ – สังคม ซึ่งไม่ตรงกับ
คุณสมบัติที่ต้องการรับนักศึกษา

4.2 ข้อปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดความสำเร็จ

ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการจัดการความรู้ได้แก่

4.2.1 การสร้างเครือข่ายที่ดี

4.2.2 การได้ข้อมูลที่เป็นจริง

4.2.3 ความร่วมมือ

4.2.4 การปฏิบัติอย่างจริงจัง

4.2.5 การจัดเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3. แนวทางเพื่อสร้างองค์ความรู้เพิ่มเติม

4.3.1 ฝึกให้อาจารย์แนะแนว และมีองค์ความรู้เกี่ยวกับสาขาอย่าง
ลึกซึ้ง

4.3.2 พัฒนาบุคลิกภาพ และการสื่อสารที่ดีให้แก่อาจารย์แนะแนว

4.3.3 สร้างความตระหนักรู้ในความสำคัญกับการแนะแนวและ
ประชาสัมพันธ์การรับสมัครนักศึกษา

4.3.4 สร้างการทำงานเป็นทีม

4.3.5 รักษาเครือข่ายแนะแนวระหว่างอาจารย์แนะแนวกับอาจารย์
โรงเรียนมัธยมศึกษา

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร. เสนาะ กลิ่นงาม รองอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตและวิชาการ

ฝ่ายดำเนินการและสรุปรายงาน

ผศ.ดร.พรรณี	คอนจอทอ	รศ.ดร.ยุทธ	ไกรวรรณ
ดร.อัทภาพ	มณีเต็ม	อาจารย์ภาคย์	พราหมณ์แก้ว
นางสาวเฉลย	ทองคำ	นางศุภวรรณ	สวัสดีวารี
นางจิรนุช	ปิ่นเปี่ยม	นางสาวไพลิน	ฤทธิเดช
นางสาวสิริเพ็ญ	เพ็ญจำรัส	นางสาววรรดี	แซ่ไค้ว
นางสาววนิดา	แตงเงิน	นางปิ่นทอง	อมรจตุติ
นางรัชนก	เรืองอร่าม	นางประไพ	ชมแก้ว
นางสาวสุปราณี	เชียวคำรพ	นางสาวน้ำฝน	แสงอรุณ

ฝ่ายออกแบบปก

นางสาวเฉลย ทองคำ

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อ้างอิง

<http://www.opdc.go.th/>

<http://www.kkru.ac.th/>

ภาคผนวก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้

ระบบและกลไกการจัดการความรู้